

**TÜRKİYE CUMHURİYETİ HÜKÜMETİ İLE
KUVEYT DEVLETİ HÜKÜMETİ
ARASINDA
GELİR VE SERVET ÜZERİNDEN ALINAN VERGİLERDE
ÇİFTE VERGİLENDİRMEYİ ÖNLEME
ANLAŞMASINI TADİL EDEN PROTOKOL**

Türkiye Cumhuriyeti Hükümeti ile Kuveyt Devleti Hükümeti 6 Ekim 1997 tarihinde Kuveyt'te imzalanan Türkiye Cumhuriyeti Hükümeti ile Kuveyt Devleti Hükümeti arasında Gelir ve Servet üzerinden alınan Vergilerde Çifte Vergilendirmeyi Önleme Anlaşmasını (bundan böyle "Anlaşma" olarak bahsedilecektir) tadil eden bir Protokol yapmak isteğiyle,

Aşağıdaki şekilde anlaşmışlardır:

Madde 1

Anlaşmanın başlığı ve dibacesi silinerek aşağıdaki şekilde değiştirilecektir:

"TÜRKİYE CUMHURİYETİ HÜKÜMETİ İLE
KUVEYT DEVLETİ HÜKÜMETİ ARASINDA
GELİR VE SERVET ÜZERİNDEN ALINAN VERGİLERDE ÇİFTE VERGİLENDİRMEYİ
ÖNLEME VE VERGİ KAÇAKÇILIĞI İLE VERGİDEN KAÇINMAYA ENGEL OLMA
ANLAŞMASI

Türkiye Cumhuriyeti Hükümeti ve

Kuveyt Devleti Hükümeti

Ekonomik ilişkilerini daha fazla geliştirmek ve vergi konularında iş birliğini artırmak isteğiyle,

Vergi kaçakçılığı veya vergiden kaçınma yoluyla (üçüncü Devletlerin mukimlerinin dolaylı menfaatleri için bu Anlaşmada sağlanan kolaylıkları elde etmeyi amaçlayan anlaşma seçme (treaty-shopping) düzenlemeleri de dâhil) vergilendirmeme veya düşük vergilendirme olanağı yaratmadan bu Anlaşma kapsamındaki vergiler bakımından çifte vergilendirmeyi önleme amacıyla,

Aşağıdaki şekilde anlaşmışlardır:"

Madde 2

Anlaşmanın 4 üncü Maddesinin (Mukim) (1) (a) fıkrası silinerek aşağıdaki şekilde değiştirilecektir:

"a) Kuveyt yönünden;

(1) bir Kuveyt vatandaşı,

(2) ilgili mali yılda toplamda en az 183 günü aşan süre veya sürelerde Kuveyt'te bulunan bir gerçek kişi ve Kuveyt'te kurulmuş olan bir şirket veya kuruluş."

Madde 3

Anlaşmanın 7 nci Maddesinin (Ticari Kazançlar) 3 üncü fıkrası silinerek aşağıdaki şekilde değiştirilecektir:

“Bir iş yerinin kazancı belirlenirken, iş yerinin bulunduğu Devlette veya başka yerde yapılan, yönetim ve genel idare giderleri de dâhil olmak üzere, iş yerinin amaçlarına uygun olan giderlerin indirilmesine müsaade edilecektir.”

Madde 4

Anlaşmanın 10 uncu Maddesi (Temettüler) silinerek aşağıdaki şekilde değiştirilecektir:

“1. Bir Akit Devletin mukimi olan bir şirket tarafından diğer Akit Devletin bir mukimine ödenen temettüler, bu diğer Devlette vergilendirilebilir.

2. Bununla beraber, söz konusu temettüler, temettüyü ödeyen şirketin mukim olduğu Akit Devlette ve bu Devletin mevzuatına göre de vergilendirilebilir; ancak, temettünün gerçek lehtarı diğer Akit Devletin bir mukimi ise, bu şekilde alınacak vergi:

a) gerçek lehtar;

(1) Diğer Akit Devletin Hükümeti;

(2) Diğer Akit Devlette o devletin kanunlarına göre kurulan kamu kuruluşu;

(3) Diğer Akit Devlette kurulan ve tüm sermayesi tamamen Diğer Akit Devlet veya kamu kuruluşlarınca sağlanan kuruluşlar ise;

gayrisafi temettü tutarının yüzde beşini (%5);

b) diğer tüm durumlarda gayrisafi temettü tutarının yüzde onunu (10%) aşmayacaktır.

Bu fıkra, temettülerin ödendiği kazançlar yönünden şirketin vergilendirilmesini etkilemeyecektir.

3. Bu maddede kullanılan “temettü” terimi, hisse senetlerinden, “intifa” senetlerinden veya “intifa” haklarından, madencilik hisselerinden, kurucu hisse senetlerinden veya alacak niteliğinde olmayıp kazançta katılmayı sağlayan diğer haklardan elde edilen gelirleri, bunun yanı sıra dağıtım yapan şirketin mukim olduğu Akit Devletin mevzuatına göre, vergileme yönünden hisse senetlerinden elde edilen gelirle aynı muameleyi gören diğer şirket haklarından elde edilen gelirleri ifade eder.

4. Diğer Akit Devlette yer alan bir iş yeri vasıtasıyla ticari faaliyette bulunan bir Akit Devlet şirketinin kazancı 7 nci maddeye göre vergilendirildikten sonra, kalan kısım üzerinden bu maddenin 2 nci fıkrasına uygun olarak, iş yerinin bulunduğu Akit Devlette vergilendirilebilir.

5. Bir Akit Devlet mukimi olan temettünün gerçek lehtarı, temettüyü ödeyen şirketin mukim olduğu diğer Akit Devlette yer alan bir iş yeri vasıtasıyla ticari faaliyette bulunursa veya bu diğer Akit Devlette yer alan sabit bir yer vasıtasıyla diğer Akit Devlette serbest meslek faaliyeti icra ederse ve söz konusu temettü elde edilmiş olayı ile bu iş yeri veya sabit yer arasında

etkin bir bağ bulunmaktaysa, 1 inci ve 2 nci fıkra hükümleri uygulanmayacaktır. Bu durumda, olayına göre, 7 nci veya 15 inci madde hükümleri uygulanacaktır.

6. Bu maddenin 4 üncü fıkra hükümleri saklı kalmak üzere, bir Akit Devlet mukimi olan bir şirket, diğer Akit Devlette kazanç veya gelir elde ettiğinde, bu diğer Devlet; temettülerin, temettülerin gerçek lehtari olan Akit Devletin kendi mukimlerinden birine ödenmesi veya temettü elde edilmesi ile bu diğer Akit Devlette bulunan bir iş yeri veya sabit yer arasında etkin bir bağ bulunması durumları hariç olmak üzere, bu şirket tarafından ödenen temettüler üzerinden herhangi bir vergi alamaz. Aynı şekilde bu diğer Devlet, ödenen temettülerin veya dağıtılmamış kazancın tamamen veya kısmen bu diğer Devlette elde edilen kazanç veya gelir olup olmadığına bakmaksızın, bu şirketin dağıtılmayan kazançları üzerinden dağıtılmayan kazançlara uygulanan bir vergi alamaz.”

Madde 5

Anlaşmanın 26 ncı Maddesi (Bilgi Değişimi) silinerek aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir:

“1. Akit Devletlerin yetkili makamları, bu Anlaşma hükümlerinin uygulanmasıyla ilgili bilgileri veya Anlaşma ile uyumsuzluk göstermediği sürece Akit Devletler, politik alt bölümleri veya mahalli idareleri adına alınan her tür ve tanımdaki vergilerle ilgili iç mevzuat hükümlerinin idaresi veya uygulanması ile ilgili olduğu öngörülen bilgileri değişime tabi tutacaklardır. Bilgi değişimi 1 inci ve 2 nci maddelerle sınırlı değildir.

2. Bir Akit Devlet tarafından 1 inci fıkra kapsamında alınan her türlü bilgi, o Devletin kendi iç mevzuatı çerçevesinde elde ettiği bilgiler gibi gizli tutulacak ve yalnızca 1 inci fıkrada bahsedilen vergilerin tahakkuk veya tahsilleri veya cebri icra ya da kovuşturmasıyla veya bu hususlardaki itirazlara bakmakla görevli kişi veya makamlara (adli makamlar ve idari kuruluşlar dâhil) veya bunları denetlemekle görevli olan kişilere verilebilecektir. Bu kişi veya makamlar söz konusu bilgileri yalnızca bu amaçlar doğrultusunda kullanacaklardır. Bu kişi veya makamlar, söz konusu bilgileri mahkeme duruşmalarında veya adli kararlar alınırken açıklayabilirler.

3. 1 inci ve 2 nci fıkra hükümleri hiçbir surette bir Akit Devleti:

a) kendisinin veya diğer Akit Devletin mevzuatına ve idari uygulamalarına aykırı idari önlemler alma;

b) kendisinin veya diğer Akit Devletin mevzuatı veya normal idari işlemleri çerçevesinde elde edilemeyen bilgileri sunma;

c) herhangi bir ticari, sınai, mesleki sırrı veya ticari işlemi aleni hale getiren bilgileri veya aleniyeti kamu düzenine (ordre public) aykırı düşen bilgileri verme

yükümlülüğü altına sokacak şekilde yorumlanamaz.

4. Bir Akit Devlet tarafından bu madde uyarınca bilgi talep edilmesi durumunda, diğer Akit Devlet, kendi vergi amaçları yönünden bu bilgilere ihtiyacı olmasa bile, talep edilen bilgiyi sağlamak için kendi bilgi toplama yöntemlerini kullanacaktır. Önceki cümlede yer alan yükümlülük, 3 üncü fıkradaki sınırlamalara tabi olmakla birlikte, bu sınırlamalar hiçbir surette bir Akit Devlete, sadece ulusal menfaati olmadığı gerekçesiyle bilgi sağlamayı reddetme hakkı verecek şekilde yorumlanmayacaktır.

5. 3 üncü fıkra hükümleri hiçbir surette bir Akit Devlete, bilginin yalnızca bir banka, diğer finansal kurum, temsilci veya bir acente ya da yediemin gibi hareket eden bir kişide bulunması veya

bir kişinin sermaye payları ile ilgili olması nedeniyle bu bilgiyi sağlamayı reddetme hakkı verecek şekilde yorumlanmayacaktır.”

Madde 6

Anlaşmanın 27 nci Maddesi (Karşılıklı Anlaşma Usulü) silinerek aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir:

“1. Bir kişi, Akit Devletlerden birinin veya her ikisinin işlemlerinin kendisi için bu Anlaşma hükümlerine uygun düşmeyen bir vergileme yarattığı veya yaratacağı kanaatine vardığında, bu Devletlerin iç mevzuatlarında öngörülen çözüm yollarıyla bağlı kalmaksızın, durumu Akit Devletlerden birinin yetkili makamına arz edebilir. Söz konusu müracaat, Anlaşma hükümlerine aykırı düşen bir vergilemeyle sonuçlanan eylemin ilk bildiriminden itibaren üç yıl içerisinde yapılmalıdır.

2. Söz konusu yetkili makam, itirazı haklı bulur ancak kendisi tatminkâr bir çözüme ulaşamaz ise, Anlaşmaya ters düşen vergilemeyi önlemek amacıyla, diğer Akit Devletin yetkili makamıyla karşılıklı anlaşma yoluyla sorunu çözmeye gayret sarf edecektir. Anlaşmaya varılan her husus, Akit Devletlerin iç mevzuatlarında öngörülen zamanaşımı sürelerine bakılmaksızın uygulanacaktır.

3. Akit Devletlerin yetkili makamları, Anlaşmanın yorumundan veya uygulanmasından kaynaklanan her türlü güçlüğü veya tereddüdü karşılıklı anlaşma yoluyla çözmek için gayret göstereceklerdir. Yetkili makamlar aynı zamanda, Anlaşmada ele alınmayan durumlardan kaynaklanan çifte vergilendirmenin ortadan kaldırılması için de birbirlerine danışabilirler.

4. Akit Devletlerin yetkili makamları, bundan önceki fıkralarda belirtilen hususlarda anlaşmaya varabilmek için birbirleriyle, kendilerinden veya temsilcilerinden oluşan ortak bir komisyon aracılığıyla da dâhil olmak üzere, doğrudan haberleşebilirler.”

Madde 7

Anlaşmanın 29 uncu Maddesinden (Çeşitli Hükümler) hemen sonra aşağıdaki yeni 29A Maddesi (Menfaatlere Hak Kazanılması) eklenecektir.

“Bu Anlaşma hükümlerine bakılmaksızın, bir gelir unsuruna ilişkin olarak bu Anlaşma kapsamındaki bir menfaat, doğrudan veya dolaylı olarak bu menfaat ile sonuçlanan herhangi bir düzenleme veya işlemin esas amaçlarından birinin bu menfaati sağlamak olduğu sonucuna varılması, tüm ilgili durum ve koşullar göz önünde bulundurulduğunda makul ise, bu koşullar altında bu menfaatin sağlanmasının bu Anlaşmanın ilgili hükümlerinin hedef ve amacına uygun olacağı ortaya konmadıkça, sağlanmayacaktır.”

Madde 8

Akit Devletler, bu Protokolün yürürlüğe girmesi için kendi mevzuatlarındaki gerekliliklerin tamamlandığını, diplomatik yollardan, yazılı olarak birbirlerine bildireceklerdir. Anlaşmanın ayrılmaz bir parçası olan bu Protokol son bildirim alındığı tarihte yürürlüğe girecektir ve bunun sonucu olarak bu Protokolün yürürlüğe girdiği tarihte hüküm ifade edecektir.

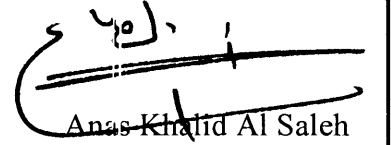
BU HUSUSLARI TEYİDEN, aşağıda imzaları bulunan tam yetkili temsilciler, bu Protokolü imzaladılar.

Türkçe, Arapça ve İngilizce dillerinde ikişer nüsha halinde, her üç metin de aynı derecede geçerli olmak üzere 2017 yılının Eylül ayının 14 üncü gününe tekabül eden Hicri 1438 Zilhicce ayının 23 üncü günü Ankara'da düzenlenmiştir. Metinler arasında farklılık olması halinde, İngilizce metin geçerli olacaktır.

Türkiye Cumhuriyeti
Hükümeti Adına


Naci Ağbal
Maliye Bakanı

Kuveyt Devleti
Hükümeti Adına


Anas Khalid Al Saleh
Bařbakan Yardımcısı ve
Maliye Bakanı